

Horváth Ferenc

Szonett az igazi megemlékezésről

(2019-es irodalmi évfordulóinkra)

Időtenségben létezhet idő?
Lehet számlálni örökben az évet?
Szűk esztendőket válthat ott a bő?
Kezdődhet új s új nap? S hogy érhet véget?

Akad-e óra, bambán ketyegő?
Hát kalendárium? Ugyan mi végett?
Hisz nincs ott összetevő s eredő,
hol mindenek öröktől egybeérnek.

Ki hány esztendő, ott nem látni rajta;
mind egykorúak: *Csáth, Radnóti, Dayka,*
Arany László, Örkény, Weöres, Ady.
Tersánszky, Déry s más nagy ünnepeltek...

S felesleges is talán mondani:
itt lenn *napi* figyelmet érdemelnek.

Évnapok sora

Léha vállalkozás: egymás mellett egy összeállításon belül emlékezni meg 2019-ben esedékes kerekébb évfordulókról. Természetesen: töredékükről. Esetleges is szinte, hogy történetesen melyikükről, s hogy hány szerző írásaival épp. Vállaljuk a képzelhető számonkérést.

Többszövegnyi az így született megemlékezés. Előfordul, hogy évfordulós köszönti poétai művel (vagy kottával) a jubiléumot. Van sok példa a számtalan tanulmány-főhajtásra, van a kortársak köszönő versszavaira. Interjú is faggat idén ünneplőket. Velünk élők s klasszikusok, magyarok és külföldiek, az irodalom jelesei vagy más alkotó- és tudományterületek kiválóságai a megköszöntöttek. Magyar és nem magyar esemény is lehet a jubileum tárgya. Különböző az írások hangneme, a szakmai közlés vagy elemzés tárgyalása és tágassága. A jelenkori magyar irodalom jubiléum képviselőitől tisztelgésül prózarészletet, verseket teszünk közzé.

Ezúttal – ekként került két borítólappal közé e számunkban ötvenegy szerző alkotása. Harminckét személy jeles esztendeje, öt esemény megemlékezése – a „lettár”.

Nem futja a szavak fantáziája, hogy megannyi méltó kortársunkat külön-külön köszöntsük. E helyt kívánunk alkotóerőt és egészségderűt a kilencvenéves **Szalay Károlynak**, a nyolcvanötödik esztendejét töltő **Gaal Zoltánnak**, **Kalász Mártonnak**, **Lóte Attilának**, az 1939-es nemzedékből **Kiss Annának**, **Komoróczy Emőkének**, **Tóth Sándornak**, **Virágh Lászlónak**, a hetvenötödiket már elért vagy annak fogadására készülő **Biernaczky Szilárdnak**, **Dobai Péternek**, **Sarusi Mihálynak**, **Szok Ivánnak**, a hetven éve született **Kovács katáng Ferencnek**, a nála öt évvel fiatalabb **Horváth Kornélnak**, valamint **Petőcz Andrásnak** – a sorban hatvan esztendejével ő a legfiatalabb.

A többiek:

Balassi Bálint **1554–1594**

Rimay János **1569–1631**

Kelemen Didák **1683–1744**

Alexandar von Humboldt **1769–1859**

De Gérando Ágost **1819–1949**

Petőfi Sándor **1823–1949**

Apponyi Sándor **1844–1925**

Csontváry Kosztka Tivadar **1853–1919**

Karácsony Benő **1888–1944**

Járosi Andor **1897–1944**

Sinka István **1897–1969**

Kodolányi János **1899–1969**

Radnóti Miklós **1909–1944**

Örkény István **1912–1979**

Jánosy István **1919–2006**

Pákolitz István **1919–1996**

Lászlóffy Csaba **1939–2015**

A Himnusz megzenésítése: 1844

A Himnusz franciául: 1849

Budapesti Lengyel Intézet: 1939

Varsói felkelés: 1944

Kivégzések Zentán: 1944. november 9.

Éppenhogy késéssel: Kuncz Aladár 1885–1931, Vidiadhar Surajprasad Naipaul 1932–2018